

عنوان مقاله:

تبیین هدف به عنوان محور آگاهی وضعیتی؛ مقدمه ای برای کسب اشتراک آگاهی وضعیتی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی فرماندهی و کنترل ایران (G4I) (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

داود فرجیان شوشتری - دانشجوی دکتری مهندسی فناوری اطلاعات

مهدی نقیان فشارکی - دانشیار دانشگاه صنعتی مالک اشتر

خلاصه مقاله:

هدف، مفهوم شناختی 2 وسیع و فراگیری است که در جنبه های مختلفی از فعالیت انسانی بروز و ظهور دارد. از نیت بسیار نزدیک به عمل، تا انگیزه های بسیار دور فردی، از اهداف عملیاتی در یک گروه، تا اهداف راهبردی و مأموریت های کلان یک سازمان بزرگ، همگی گونه هایی از مفهوم مشترک هدف را معرفی می کنند. در منابع متنوعی از دانش ها و فناوری مختلف، به ارزش و اهمیت این مفهوم و نیاز به کسب آگاهی و شناخت صحیح از آن در همکاری ها، توجه شده است. از سوی دیگر، یکی از مفاهیم بسیار پرکاربردی که در زمینه ی شناخت و آگاهی انسان از پیرامون خود مطرح شده، مفهوم آگاهی وضعیتی است. به دلیل کاربردهای متنوع و قدرتمند این مفهوم در تبیین شناخت عامل انسانی، نظریات و مدل های متنوعی برای تبیین آگاهی وضعیتی ارائه شده است. نظریات آگاهی وضعیتی عمدتاً به تبیین ماهیت و ارائه ی تعریف از آن پرداخته و مدل های آگاهی وضعیتی به نحوه ی شکل گیری و فرایند نیل به آگاهی وضعیتی توجه داشته است. مقاله ی حاضر با بررسی مهمترین این نظریات و مدل ها، یعنی نظریات کامپنیون و همکاران، اندسلی، فریکر، هانکوک و اسمیت؛ همچنین مدل اندسلی مبتنی بر تئوری اطلاعات، مدل اسمیت و هانکوک مبتنی بر تئوری شناخت توزیع شده و مدل بدنی و میستر مبتنی بر تئوری فعالیت، به بررسی نقش هدف در شکل گیری آگاهی وضعیتی پرداخته و آن ها را از دیدگاه میزان و نحوه ی تأثیرگذاری هدف روی آگاهی وضعیتی مقایسه نموده است. از این رهگذر مقاله حاضر مدعی است که علی رغم گونه گونی و گستردگی مفهوم هدف در فعالیت های مختلف انسانی، می توان آن را به عنوان یک مفهوم محوری و وحدت بخش در تحلیل فعالیت هایی که مستلزم مطالعه ی آگاهی وضعیتی است؛ بکار گرفت

کلمات کلیدی:

آگاهی وضعیتی، مدل اندسلی، مدل اسمیت/هانکوک، مدل بدنی/میستر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/412523>

